श्रीजयदेवकवेरिदमुदितं ।
रसिकजनं तनुतामतिमुदितं ।
नाथ हरे ।
सीदति राधा वासगृहे ॥ ९ ॥

विपुलपुलकपालिः स्फीतसीत्कारमन्तर- ।
जनितजडिम काकुव्याकुलं व्याहरन्ती ।
तव कितव विधायामन्दकन्दर्पचिन्तां ।
रसजलधिनिमग्ना ध्यानलग्ना मृगाक्षी ॥ १० ॥

अङ्गेष्वाभरणं करोति बहुशः पत्रेऽपि संचारिणि ।
प्राप्तं त्वां परिशङ्कते वितनुते शय्यां चिरं ध्यायति ।
इत्याकल्पविकल्पतल्परचनासंकल्पलीलाशत- ।
व्यासक्तापि विना त्वया वरतनुर्नैषा निशां नेष्यति ॥ ११ ॥

किं विश्राम्यसि कृष्णभोगिभवने भाण्डीरभूमीरुहि ।
भ्रातर्यासि न दृष्टिगोचरमितः सानन्दनन्दास्पदं ।
राधाया वचनं तदध्वगमुखान्नन्दान्तिके गोपतो ।
गोविन्दस्य जयन्ति सायमतिथेः सुस्निग्धगर्भा गिरः ॥ १२ ॥

इति श्रीगीतगोविन्दे धृष्टवैकुण्ठो नाम षष्ठो सर्गः ॥ ६ ॥